

Henblit paa det Arbejde, der foreligger her. Apotekerkommissionens. Jeg tror, at man i al Almindelighed maa kunne sige, at de Kommissioner, som have arbejdet, have præsteret godt Materiale, men at det egentlige Resultat, som skulde udtrykkes i Lovform, i Regelen er temmelig tarveligt; det gælder saa vel over for det foreliggende Lovforslag som lige over for Spørgsmaalet om Jord til Landarbejdere og Revisionen af Toldloven. Det blev allerede nævnt af den foregaaende ærede Taler, at Forslaget paa en vis Maade i sin Titel præsterer, hvad dets Indhold er, naar det hedder: „nogle Apotekerne og Apotekdriften vedrørende Bestemmelser“. Det er jo, nemlig ganske sikkert, at hvad Offentligheden, det store Publikum har fordret, har ikke været en ringe Forandring paa Apotekervæsenets Omraade, men det har været en radikalere Reform, som kan bidrage til at fremme alle de Hensyn, der ere blevne nævnte adskillige Gange baade af Tilhængerne og, Modstanderne af det foreliggende Lovforslag, nemlig billigere Medicin, større Hensyn til Publikum i al Almindelighed, lettere Afgang til Apotekerne og ikke mindst en bedre Ordning for de i Apotekerne tjenende Farmaceuter. Det forekommer mig, at Kommissionens Arbejde viser ret umiskendeligt, at man har været bange for at anvende den rette Medicin mod det Onde, der er Aarsagen til, at man ikke har faaet en retfærdigere Ordning af Apotekforholdene her i Landet. Dette Onde er Salg og Køb af de reelle Apoteker, det er deri, at man har at gøre med mange af de Vanstæligheder, der taarne sig op paa forskellige Sider i de af mig her før nævnte Retninger, Hensynet til billigere Medicin, Hensynet til Publikums Tarv og Hensynet til Farmaceuternes Bønhforhold og Avancementforhold. Nu blev det af det ærede Medlem for Bøgens fremdraget, hvorledes han stiller sig til denne Sag. Vi have jo i Betænkningen et særligt Forslag fra dette Mindretals Side, der gaar ud paa, at de reelle Apoteker skulle indløses i Løbet af 50 Aar. Jeg indrømmer, at dette er et Fremstrid, det er i alt Fald det radikalste, der findes i Betænkningen, og det betyder for saa vidt ogsaa, at man har været at opstille et Krav, der i ganske særlig Grad maa siges at være i Strid med den danske Natur, som holder paa det fra Fædrene nedarbejdede. Men jeg vil dog ikke paastaa, at jeg er tilfreds med denne Løsning, thi jeg gaar ud fra, at den vil have sine Mangler, den vil ikke umuliggøre, at Kapitalophobning finder Sted paa de fattige Ighes Besøftning. Jeg har den Ansættelse, at hvis man i det hele skal reformere

retfærdigt paa dette Omraade, maa man umuliggøre, at Kapitalophobning finder Sted, saaledes at Medicinen kan blive endnu billigere her i Landet — skønt jeg for øvrigt maa indrømme, som det allerede er blevet nævnt, og som vistnok ogsaa er rigtig, at den er billigere her end andre Steder — og at man endvidere i højere Grad end det hidtil har været Tilfældet, maa gøre det bekvemmere for Publikum at sætte sig i Forbindelse med Apotekerne, hvilket langtfra er Tilfældet paa Landet, hvor Afstandene ere ganske betydelige. Jeg tror, at i samme Grad som de private have Fordel af at sælge Medicin, hvad der burde være en ganske specifikt Samfundsopgave, i samme Grad vil man noget spændende Ven for de Reformere, der ere ganske betydelig paa-trængende. Med andre Ord — og det vil ganske simpelt fremgaa af den Stilling, jeg og mit Parti indtager i alle lignende Spørgsmaal — jeg er Tilhænger af Statsdrift, og det kan jo heller ikke skules, at man har været nødsaget til baade i Betænkningen, i Kommissionen og ogsaa andre Steder at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, ihvorvel man ganske sikkert i Betænkningen kun har ofret det saa Vinier, uden dog i nogen Grad at begrunde, hvorfor Statsdrift ikke skulde kunne betale sig og ikke skulde kunne være fordelagtigere end det System, man nu har. Det kan gerne være, at denne Maade at tage Sagen paa, er god Latin for Apotekere, der ere interesserede i at beholde de reelle Privilegier, men for det store Publikums Beskæmmende tror jeg ikke, der vil være Tvivl om, at det, hvis det havde Valget mellem Statsdrift paa dette Omraade og den bestaaende Ordning, ubetinget vilde foretrække det første. Det gaar med dette Krav, som det gaar med mange andre lignende, der ved Læslighed dukke op i de lovgivende Forsamlinger paa Trods af, at de socialistiske Tanker ikke kunne siges der at være særlig fremherskende. Det er gaaet saaledes med Kravet om Udsørsel af Landbrugsprodukter, der endogsaa skabte et Flertal her i Tinget, og det vil gaa saaledes med dette Krav om Statsdrift paa Apotek-omraadet, fordi det er ganske naturligt, at man hert finder den eneste retfærdige Form for en Løsning af Sagen, at man her finder den eneste Betryggelse for det store Publikum. Det er jo imidlertid ingenlunde en Omvæltning, der er Tale om, det er kun, mener jeg, en naturlig Følge af, hvad der allerede i Forvejen er gaaet for sig, en videre Fremstriden i given Retning, hvor de gamle Forhold ere blevne uholdbare, ere vøksede de enkelte Indehavere over Hovedet, og hvor